

РЕШЕНИЕ

№ 7577

гр. София, 04.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 04.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2856** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.179-184 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка със Закона за автомобилните превози /З./.

Образувано по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], [община], област В., подадена от процесуалния им представител адв.М. Х., срещу Съобщение, публикувано на 30.07.2014г. на официалната интернет страницата на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./. В хода на съдебното производство към оспорването се присъедини и [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място].

В оспореното съобщение е посочено, че с приетите в Закона за автомобилните превози изменения /Обн. ДВ, бр. 60 от 22.07.2014 г./ Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" се задължава да води регистър на моторните превозни средства към лицензите на Общността. В тази връзка при изпълнение на дейностите по лицензионния режим /издаване, продължаване, промени и доказване финансова стабилност на лиценз/, освен досега изискуемите документи, всеки превозвач задължително предоставя на електронен носител и следната информация :
1. Данни за моторните превозни средства с българска регистрация, с които превозвачът извършва дейност в табличен вид, във формат М. Е. /само за международен превоз на пътници и товари/.

Жалбоподателите [фирма] и [фирма], чрез процесуалния си представител, оспорват съобщението като незаконосъобразен общ административен акт, насочен

към всички превозвачи като им вменява задължение във връзка с издаване, продължаване и промени на лиценз на общността, каквито нормативната уредба не съдържа. Твърдят, че данни за регистрираните в Б. автомобили, с които се извършва дейността, по закон се изискват след издаване на лиценза, а не преди това, както и че такива данни не се изискват при доказване на финансовата стабилност за продължаване на лиценза. Искане се отмяна на административния акт. Претендират се разноси.

Ответникът - изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, чрез процесуалния си представител, в писмено становище оспорва жалбата като недопустима. Счита, че съобщението има уведомителен характер и не съдържа волеизявление на административния орган, поради което не притежава белезите на административен акт, издаден по реда на АПК. Сочат, че няма акт издаден в писмена форма, който да е подписан от материално компетентен орган, а съобщението е публикувано на интернет страницата от служителите, отговорни за поддържане на актуалната информация на страницата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбите са процесуално допустими.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбите

С Определение №3272 от 24.03.2015г., постановено по адм. дело №1942/2015г., Върховният административен съд е приел, че обжалваното съобщение има характер на общ административен акт – извод, който обвързва и е задължителен за настоящата съдебна инстанция.

Жалбоподателят [фирма] притежава Лиценз №11131 за извършване на международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, валиден до 30.10.2018г.

Жалбоподателят [фирма] притежава Лиценз №12486 за извършване на международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, валиден до 27.10.2024г.

Тъй като се обжалва общ административен акт, и двамата жалбоподатели, дори и да не притежават лиценз за превоз, попадат сред адресатите на оспореното съобщение като не е нужно неблагоприятните последици вече да са настъпили - следователно за тях е налице правен интерес от оспорването.

Жалбата на [фирма] е подадена в срока по чл.179 от АПК. Жалбоподателят „Ди Ен Ю Л.“ Е. се присъедини към оспорването в срока и по реда на чл.182, ал.3 от АПК, след изпълнение на процедурата по съобщаване за оспорването, предвидена в чл.181 от АПК.

Жалбите са допустими като подадени в законоустановения срок от лица, които имат правен интерес от обжалването, срещу административен акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред.

По основателността на жалбите

Изложените от жалбоподателите доводи са основателни.

Посоченото в съобщението задължение – да се представят данни за моторните превозни средства с българска регистрация, с които превозвачът извършва дейност не произтича от разпоредбата на чл.6, ал.1, изр. второ, от Закона за автомобилните превози, с който е предвидено Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" да води регистър на моторните превозни средства към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б..

Това задължение не е предвидено и в производството по първоначално издаване на лицензи по ЗАВП – чл.7, ал.1, изр.първо, нито в Наредба №11 от 31 октомври 2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари. Преценката за финансова стабилност на превозвача – чл.6 от Наредбата, също не налага предварителното представяне на данни за собствени или ползвани превозни средства. Изискването, поставено в съобщението, още при подаване на заявление за издаване на лиценз, освен досега изискуемите документи да се предоставят и данни за регистрираните автомобили, с което ще се извършва дейността, представлява „дописване“ на закона, което е недопустимо.

Съдът, съгласно чл.168, ал.1 и ал.2 от АПК, не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146. Съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва основание за това.

В разглеждания случай актът не е издаден в писмена форма, не отговаря на изискванията за съдържание по чл.59, ал.2 от АПК и не може да се установи кой е неговият издател, съответно не може да се прецени дали е издаден от компетентен орган. Съобщението е публикувано на официалната страница на агенцията в резултат на разменена електронна кореспонденция между началника на отдел „Лицензи“ Н. В. и служителите Н. К. и Д. В.. Представена е Заповед № РД-01-126 от 12.06.2008г. на изпълнителния директор на И., с която са определени отговорните служители за поддържане на актуална информация в официалната страница на агенцията, сред които имената на посочените служители не фигурират. Отделно от това, заповедта за определяне на отговорници за поддържане на интернет страницата има технически характер и от нея не произтича никакво овластяване с правомощия да се правят волеизявления от името на административния орган.

Налице са всички основания за отмяна на административния акт - липса на компетентност на; неспазване на установената форма; съществено нарушение на административно-производствените правила; противоречие с материално-правни разпоредби и с целта на закона. Това са съществени пороци на административния акт, които водят до неговата нищожност.

Поради допуснатите съществени пороци, общият административен акт, обективиран в Съобщение, публикувано на 30.07.2014г. на официалната интернет страницата на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, следва да бъде обявен за нищожен.

Разноски:

При този изход на спора исканията на жалбоподателите за присъждане на разноски са основателни. На основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да

заплати от бюджета на агенцията разноси както следва: на [фирма] - сумата 100 лева, представляваща разноси за държавни такси и обявление в Държавен вестник; на [фирма] – сумата 50 лева, представляваща държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЦОЖНОСТ на Съобщение, публикувано на 30.07.2014г. на официалната интернет страницата на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ .

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на [фирма] сумата 100 лева, представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на [фирма] сумата 50 лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: